

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Створення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

СТАРА ІСТОРІЯ З НОВИМ КІНЦЕМ.

І був свого часу серед Українців в Канаді галас "вакій зеоло".
Цей галас був саме в 1918 році, в час "національного відродження" України.
Історія з тою доярковою кампанією стара і всім відома.
Історія з поворотом Осина Мегаса до Канади відома також українському загалоу в Канаді.

"Комітет У. Н. Дому в Келгарі. — Питаєте, хто є п. Петрушевич, який з п. Мегасом їздив на мирову конференцію до Парижа, а тепер зновів в Келгарі і обминаючи Український Н. Дім, заходить до більшевників, вступає в них на платформі і обкидає нашу інтелектуальну болячку.
— Заберіть їх собі до ходелри, бо, присябай, кину в піч! — кричить до него жінка.

— Як запитання так й відповідь цікаві, нема що й казати.
Одні відяють з себе вартіть, буцім то не знають за чий гроші і в якій цілі їздив Петрушевич до Парижа, а другі з гіркою міною, відповідаючи, признаються, що Петрушевич не хоче навіть на них тепер дивитися і обминає їх як людуць, з якими не варто говорити.

— Ми не знаємо, чому Іван Петрушевич не захів до тух, що його вислали, але знаємо, як вони зустріли повернувшого з Парижа, Галичини і Каміянця на Подолу Мегаса, Петрушевич певно бачив, що до тих людей не варто зайдати.
Не варто тому, що вони й досі лижуть патники тим, від кого дістають поличники, що вони й досі плазують перед тими, що віддали Східну Галичину польській шляхті.

— Як запитання так й відповідь цікаві, нема що й казати.
Одні відяють з себе вартіть, буцім то не знають за чий гроші і в якій цілі їздив Петрушевич до Парижа, а другі з гіркою міною, відповідаючи, признаються, що Петрушевич не хоче навіть на них тепер дивитися і обминає їх як людуць, з якими не варто говорити.
— Каже "Укр. Голос", з персоналу якого складался горожанський комітет, що Петрушевич не дав ім "ані найменшої вістки по нішний день" про свою роботу за океаном.

— Як запитання так й відповідь цікаві, нема що й казати.
Одні відяють з себе вартіть, буцім то не знають за чий гроші і в якій цілі їздив Петрушевич до Парижа, а другі з гіркою міною, відповідаючи, признаються, що Петрушевич не хоче навіть на них тепер дивитися і обминає їх як людуць, з якими не варто говорити.

— Як запитання так й відповідь цікаві, нема що й казати.
Одні відяють з себе вартіть, буцім то не знають за чий гроші і в якій цілі їздив Петрушевич до Парижа, а другі з гіркою міною, відповідаючи, признаються, що Петрушевич не хоче навіть на них тепер дивитися і обминає їх як людуць, з якими не варто говорити.

— Як запитання так й відповідь цікаві, нема що й казати.
Одні відяють з себе вартіть, буцім то не знають за чий гроші і в якій цілі їздив Петрушевич до Парижа, а другі з гіркою міною, відповідаючи, признаються, що Петрушевич не хоче навіть на них тепер дивитися і обминає їх як людуць, з якими не варто говорити.

А ви оберніть цю фразу другим кінцем, то виийде так:
"Як-що з І. Петрушевича такий поганий інтелегент, то що представляє з себе та інтелегентка, що вислала його своїм представником до Парижа? Адже-ж вона вибирала з між себе що найліпшого?!"
Зрештою все це стара історія з новим кінцем. Ми не знаємо нічого про діяльність Петрушевича за кордоном і також не знаємо про його теперішнє становище. Але з писаннями самих "патріотичних" газет видно, що Петрушевич бачить, що з тими людьми не варто числитися.

Я І МІЙ СУСІД -- ОБИДВА МИ ФАРМЕРИ.

Не судіть, да не судіть, да не судіть...
(Із святого письма, заветсья.)
Обицяв я колись, що напишу про різницю між мною і моїм кумом сусідом. Тепер вже й не хотілося-б, бо мою кума прогнівають. Але нехай... Слово — закон.
Поверховно дивитися на мене й на мою кума, різниця, здається не замітно. Обидва ми замурані, в обох нас руки, хоч гречку в них ніх, обидва ми в довгах по уха, обидва ми в "політику" не вмькуємося... Пошлиши "політику" жінкам. Вони більше сидять в дома і мають час на "політику".

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В ПОЛЬЩІ.

(Від нашого львівського кореспондента.)

Від трох тижнів ківали ми в полоні у польської буржуазії по тюрмах на Яхонця в Баторі. Вістки зі світа за Батором гринса доходили до нас дуже скупо. Газет не було теж. На проходах стрічався тільки з одним тов. М., молодим інтелегентним робітником-металіцем. В келії мав 6 зарібників та одного підозрілого о морд. Атмосфера отже не дуже привітна.

— Це в суботу 3. листопада переслухав мене судія (перший раз), прочитав доменсія поліції про "należenie do tajnych zwiazków majacech na celu wywołanie przewrotu w Polsce" і розлутовав мене з останній зїзд У.С.Д.П., декларацію в справі Східної Галичини, поста тов. Круліковського та заявив, що ось ти відповідало за злочин з § 58 з. к. (головна зрада — кара смерті) і обявив облігаторійний арешт.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

вече. Та вже на скруті вул. Баторія побачили ми, що туди не дістнемося, бо поліція і військові відвали нас кордоном від вул. Зеленої і Польської. Через вулиці Баторія, Бернардинську площу і Галицьку вулицю спрямували ми на ринок. По дорозі стрінули кавалерію з піками і жовнірів з машинними кірасами, які обсадили всі вулиці докруги Ринку і Марійської площі.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

— Мовчи, бодай тобі язика скорчили! Хіба не бачиш, від кого я ховаюся?
Бачити, то я бачив, але я хотів заманіфестувати це перед кумом. Бо часом, як прийде між нами до розмови про "політику", то кум, уважуючи мене большевиком, копірчить губу на мій скарги про лиху долю. Все він дає мені відчувати, що ось то я терплю таке лихо за большевизм, а йому зовсім краще живеться, бо він і до сповіді ходить і на народні цілі жертвує, часами й попа на обід поклане.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

13. грудня 1875 р. почав виходити за редакцією Ткачова "Набат" — перший журнал російських терористів які утворили товариство "Народне визволення".
13. грудня 1917 р. розгніання Всеросійських Установчих Зборів большевиками.
14. грудня 1917 р. у Бересті-Литовському Росія відписала перемир'я.
15. грудня 1906 р. замах на життя генерал-губернатора Дубасова в Москві.